

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rkp. 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: 264/2009/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

129/2009. (V. 13.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) b-i lakos panaszos 2009. április 28-án előterjesztett panaszát a 2009. május 13-án megtartott zárt ülése alapján

e l u t a s í t j a.

A Testület megállapítása szerint a panasz elkésett.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos a vele szemben 2009. április 3-án fogantatosított rendőri intézkedések (bilincs alkalmazása, előállítás, bírság kiszabása) miatt nyújtott be panaszt a Testülethez, és kérte annak vizsgálatát.

I.

A panaszos beadványában előadta, hogy 2009. április 3-án 8 óra körül gépkocsijával az élettársa hobbikertjébe indult kerti munkát végezni, azonban mielőtt Baján keresztül ment volna, vásárlási célzattal leparkolt egy áruház előtt.

A panaszos – mivel az Áruház még nem nyitott ki – a parkolóban a gépkocsijában olvasgatott, megreggelizett és mobiltelefonján játszott. 9 óra körül a panaszos gépkocsijához lépett hat erős testalkatú férfi, akik odaszóltak neki, hogy mit akar ott, menjen el onnan. A panaszos közölte velük, hogy mobiltelefonján végigjártassa a már elkezdett játékot, majd utána beszélnek egymással. A panaszosnak ezt a kijelentését az egyik férfi „fenyegetőnek” tartotta, és azt mondta, hogy hívják a rendőrséget. A panaszos ezt nem vette komolyan és a férfiak magatartását provokálónak érezte: miért félne hat férfi egy embertől, akinek nincs rossz szándéka velük szemben. A panaszos

azt gondolta, hogy a parkolóba tartózkodása zavarta a férfiak tevékenységét, akikről egyébként – a panaszos állítása szerint – közzismert, hogy az Áruház előtt „valutáznak” és „seftelnek”.

A panaszos már indulni készült a parkolóból, de azok után, hogy el akarták őt zavarni, mégis a gépkocsiban maradt. A férfiak otthagyták a panaszost, és kb. félórával később valóban megjelentek a rendőrök: két rendőrautó és kb. nyolc rendőr, akik közül három civil ruhás volt. A panaszos továbbra is a gépkocsijában tartózkodott, amikor a rendőrök kiszálltak a szolgálati gépkocsiból, hogy a panaszost igazoltassák.

A rendőrök elkérték a panaszos személyazonosító igazolványát és lakcímkártyáját, amit ő odaadott. Ezt követően közölték a panaszossal, hogy kicsit arrébb is megállhatott volna gépkocsijával. A panaszos azt válaszolta, hogy előrébb áll az autójával, mivel egy métert még meg tud tenni az előtte parkoló járműig. A rendőrök erre azt mondták a panaszosnak, hogy állítsa le az autót, aminek a panaszos eleget tett.

A rendőrök ezután elkérték a panaszos forgalmi engedélyét. A panaszos mondta, hogy az engedélyt az autó szervizkönyvében, az ülés alatt tartja, ezért azt onnan előveszi és átadja. A rendőrök ezt nem engedték meg, hanem felszólították a panaszost, hogy szálljon ki a gépkocsiból, mert megbilincselik. A panaszos nem értette, hogy miért intézkednek így vele szemben a rendőrök, de eleget tett a felszólításnak, ugyanakkor kérte, engedjék meg, hogy telefonálhasson. A rendőrök a panaszos kérését megtagadták, beültették az egyik rendőr gépkocsiba, bevitték a rendőrségre a fogdába. A rendőrök a panaszos gépkocsijáról is intézkedtek: azt elszállították annak ellenére, hogy a panaszos kérte, ha úgy találják, hogy az autó rossz helyen áll, engedjék meg neki, hogy másik helyre álljon. A panaszos arra hivatkozott, hogy húsz éve rendszeresen ott parkolnak a seftesek is, de – tudomása szerint – az ő gépkocsijaikat még soha nem szállították el.

A panaszost beszállították a rendőrségre, ahol kb. egy órán keresztül tartották a fogdában. Miután kiengedték, visszaadták értéktárgyait és az autóját, megkérdezték tőle, hogy kíván-e panasszal élni, amire a panaszos igenlő választ adott.

A panaszos gépkocsiját teljesen felforgatták, átkutatták. Közölték vele a rendőrök, hogy az abban talált kapát és kést lefoglalták. A panaszos kérte, hogy adják vissza neki, mert az a kerti munkájához kell, de nem kapta vissza.

A panaszos ezt követően visszament az Áruház elé, ahol – szabályszerűen, rokkantigazolvánnyal – megállt a rokkantparkolóban, és ebédelni kezdett. A seftesek ekkor ismét odamentek a panaszoshoz, aki megkérdezte tőlük, hogy miért van ő útban nekik, miért nem férnek el egymás mellett, és miért hívták ki rá a rendőröket. Kis idő múlva a seftesek újra kihívták a rendőröket, akik ismét megjelentek két rendőrautóval és közölték a panaszossal, hogy „ha nem tűnik el a környékről, három napra előzetes letartóztatásba helyezik”, és mivel a rokkantak számára fenntartott parkolóban áll, a maximális bírságot szabják ki vele szemben. A panaszos felháborodva közölte, hogy

rendelkezik parkolási engedéllyel és a rokkantságát igazoló okmánnyal, de – mivel korábban az autóját felforgatták – nem találja, és kérte, adjanak egy kis időt azok megkeresésére. A rendőrök nem engedték meg a panaszosnak, hogy megkeresse az okmányokat, hanem rögtön elkezdtek kitölteni a bírság kiszabásáról szóló formanyomtatványt, majd azt az ahhoz tartozó csekkel együtt átadták. Csak ezt követően mondta a rendőrök egyike – egy r. főtörzsőrmester –, hogy ha megtalálja a panaszos a parkolási engedélyét, akkor nem kell megfizetnie a bírságot.

A panaszos utóbb a rendőrségen bemutatta a parkolási engedélyt és a jogosultság igazolását, de akkor már a rendőrségen azt mondták neki, hogy a bírságot be kell fizetnie, mivel vele szemben nem feljelentést tettek az intézkedő rendőrök, hanem helyszíni bírságot szabtak ki.

A panaszos később véletlenül találkozott a vele szemben intézkedő r. főtörzsőrmesterrel, akinek elmondta, hogy bemutatta a rendőrségen a parkolási jogosultságát, mégis befizették vele a bírságot. A panaszos megkérdezte a rendőrtől, hogy „itt a rendőrök a seftes bűnözőket védik, vagy a tisztességes állampolgárt”? A rendőr erre annyit válaszolt, hogy „Ne húzzon ujjat a valutás seftesekkel, mert úgymaga húzza a rövidebbet”. A panaszos meglepődött a rendőr feleletén.

A panaszos és a rendőr közötti szóváltásnak – a panaszos állítása szerint – sokan szemtanúi voltak, akik közül az események után többen odamentek hozzá és közölték, hogy mélyen fel vannak háborodva, hogy a seftesek és a rendőrök ennyire nyíltan összejátszanak az egyéni érdekeiknek megfelelően. A panaszos beadványában névvel és laccímmel megnevezett egy személyt, aki szintén nagyon felháborodott azon, ahogy a panaszossal bántak a rendőrök és a seftesek. Ez a személy mondta a panaszosnak, hogy a seftesek illegális tevékenysége más városokban (Pécs és Mohácson) már régen megszűnt, míg Baján a rendőrökkel összejátszva, az emberek szeme előtt nyíltan folyik. Közölte azt is, hogy a pénzváltások nagy része sem a hivatalos pénzváltóban történik, hanem a sefteseknél – akik egyébként kb. 14 tagból álló bandában, sokféle ügylettel foglalkoznak –, az Áruház környékén, a térfigyelő kamera alatt. Ezen személy állítása szerint továbbá korábban a Vám- és Pénzügyőrség több ellenőrzést is tartott, amelynek azonban nem volt eredménye, mert szerinte a vámosoknál is van beépített emberük a sefteseknek. Ez a személy a seftelők közül név szerint meg is nevezett két férfit, akik közel húsz éve végzik az illegális tevékenységüket, amit korábban a Béke téren is folytattak.

A panaszos beadványában előadta továbbá a vele szemben fogatosított rendőri intézkedés kapcsán, hogy kérte a rendőröket, végezzenek rajta alkohol- és drogtesztet, és jelezte a rendőrségen azt is, hogy jegyzőkönyvbe akarja mondani a seftes csapat tevékenységét, de – állítása szerint – úgy engedték el őt a rendőrségről, mintha nem történt volna meg az általa előadott események sorozata.

II.

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. §-ának (1) bekezdése értelmében az, akinek a törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést fogantató rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el. Az Rtv. 93. §-ának (1) bekezdése szerint ugyanakkor a Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemlről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított nyolc napon belül lehet előterjeszteni.

Jelen ügyben a panaszos a sérelmesnek tartott rendőri intézkedéstől számított nyolc napos törvényi határidőn túl terjesztette elő panaszát. A Testület a Bajai Rendőrkapitányságtól, illetve az Országos Rendőr-főkapitányságtól azt a felvilágosítást kapta, hogy a panaszos a rendőrségen is előterjesztette panaszát.

A Testület a panasz elkészítése miatt, illetve az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése alapján – mivel egyidejűleg nem lehet a rendőri szervhez és a Testülethez panasszal fordulni – a rendelkező részben foglaltak szerint, a panasz elutasításáról döntött.

Budapest, 2009. május 13.

Dr. Kaltenbach Jenő

elnök,
testületi tag

Dr. Juhász Imre

elnökhelyettes,
testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra

előadó testületi tag

Dr. Féja András

testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf

testületi tag